

Цялото тракийско поле се белееше, потънало в море от нацъфтяли сливи, череши, ябълки, круши... По края на друмовете тръпнеха светлите цветчета на шипковите и глогови храсти. Ливадите бяха изпъстрени с безброй шароцветни билки. По синурите цъфтеше бяла ружа, от горите лъхаше на теменуги, здравец и люляка. Въздухът бе светлосин, мек и галеше лицето с топла ласка. Хебър плискаше сребърни води, буен, пълноводен, сочейки вечния път на българите към бленувания юг.

На няколко пъти свадбеното шествие се спира в най-големите крепостни градове за отмора. Там се стичаше населението на цялата околност, за да види царската челяд. Защото за свадбата пътуваха всички членове на Асеновия дом, с изключение на страта царица. Княз Петър и двамата Калимановци, севастократер Александър със жена си Зорка, деспот Мануил, и деспотичката, крал Владислав и кралица Белослава, старата ^{сестра} ~~госпожа Тамара~~, великият боляр на Скопие – Тихомир със жена си, която бе леля на севастократерицата. Никога ^{не} ~~на~~ людете на тия места не бяха виждали събрани на едно място толкова знатни и високи особи. А заедно с тях пътуваха и всички велики боляри, всички велики войводи, всички митрополити, архиепископи и епископи на цялото царство, начело с архиепископа на Търнов, известния чрез постнически подвизи Иоаким, който стоеше по ум и благонравие над всички монаси. Войводите в крепостите посрещаха царската глота, водеха коне за смяна, носеха храна и пития, поднасяха дарове. На всеки престой, кочиите с венето на младата невеста се увеличаваха с безкрайна върволица. Севастите на Верея, Адриановград и Дидимотихон, още от преди бяха натрупали огромни складове с храна за многохилядната рат. Елена не-престанно гледаше навън, подавайки глава от презорчето на кочията, и с детско любопитство наблюдаваше местата, през които минаваха. Веднъж срещнаха пътуващ лагер кумани. Шатрите им, направени от кори от дървета, бяха нагласени върху ^{широки} ~~широки~~ коли, теглени от две редици волове. Сякаш се движеше цял град: с кухните, с виковете на децата, с молитвите на жреците, които отслужваха обрядите в пътуващите шатри.